

458**UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 21 czerwca 2006 r.

w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej 30. rocznicy Radomskiego Czerwca

Przed 30 laty, 25 czerwca 1976 roku, społeczeństwo polskie podniosło godny sprzeciw wobec narastających trudności ekonomicznych, podwyżek, braków zaopatrzenia, określane mianem Radomskiego Czerwca.

Ówczesny komunistyczny rząd i reżimowe środki masowego przekazu nazwały te wydarzenia chuligańskimi wybrykami, choć zdawano sobie sprawę z wagi zdarzeń. Mobilizowano siły, nagłaśniano nieprawdziwe informacje i piętnowano „wichrzycieli społecznego porządku”. System już wtedy pokazał swoją słabość.

Protesty zostały brutalnie stłumione. Konsekwencją wydarzeń była bezprecedensowa reakcja władz, które z całą surowością pragnęły ukarać „radomskich warchotów”. Masowe aresztowania, „ścieżki zdrowia”, brutalne pobicia, pokazowe procesy to typowe działania komunistycznych funkcjonariuszy. Jednak represje były skierowane nie tylko przeciw poszczególnym jednostkom, grupom społecznym czy zawodowym, ale po raz pierwszy i jedyne w dziejach Polski — przeciwko miastu. Rozwój Radomia był celowo wstrzymywany, ograniczono konieczne inwestycje. Działania te do dziś odbijają się negatywnie na sytuacji społeczno-gospodarczej miasta z wyrokiem.

Największa eskalacja zdarzeń miała miejsce w Radomiu, Ursusie i Płocku. Prawda o tamtych dniach nie została jeszcze w pełni odkryta. Winni represji nie ponieśli zasłużonej kary, a ofiary nie otrzymały satysfakcjonującego zadośćuczynienia.

Brutalnie stłumiony Radomski Czerwiec nie pozostał bez echa. Protesty w Radomiu wywołały w pol-

skim społeczeństwie — wbrew oficjalnej propagandzie i przymusowym wiecom poparcia dla partii, a pogardy dla „warchotów” z Radomia — odruch solidarności z radomskimi robotnikami. Już we wrześniu tego samego — 1976 roku — powstał Komitet Obrony Robotników, a kilka miesięcy później Ruch Obrony Praw Człowieka i Obywatela, Wolne Związki Zawodowe. Te ważne i cementujące walkę podziemną działania prowadziły w szybkim tempie do powstania polskiej „Solidarności”.

Suwerenna i niepodległa Rzeczpospolita odnalazła swoje miejsce w Europie. Wolność jednak — jak uczył nasz Wielki Rodak — nie jest dana raz na zawsze, ale zadana, dlatego chcemy ją nieustannie zdobywać i utrzymywać. Jest to nasz obowiązek i honor, a także zobowiązanie wobec tych, którzy nie godzili się w powojennej rzeczywistości na bezprawie, na dyktat władzy.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, w 30. rocznicę wydarzeń Radomskiego Czerwca, składa hołd zmarłym i pokrzywdzonym w wyniku represji oraz ich rodzinom. Senat wyraża uznanie dla solidarności różnych środowisk społecznych i miasta, które było przykładem odwagi wykazanej w odpowiedzi na działania ówczesnych władz, będące zbrodnią komunistyczną.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: *B. Borusewicz***459**

Rej. 36/2006

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 28 kwietnia 2006 r.

o nadaniu odznaczeń

Na podstawie art. 138 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450, z 1999 r. Nr 101, poz. 1177, z 2000 r. Nr 62, poz. 718, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711) odznaczeni zostają:

na wniosek Ministra Zdrowia

za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Grubek-Jaworska Hanna Barbara,

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

2. Dąbrowski Andrzej Jan, 3. Domagała-Kulawik Joanna Julia, 4. Krenke Rafał Marian,

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

5. Karwat Krzysztof Juliusz, 6. Krawczyk Grażyna, 7. Krzyżańska Barbara Leokadia, 8. Przybyłowski Tadeusz Zdzisław,

na wniosek Wojewody Dolnośląskiego

za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

9. Józwick Leszek, 10. Marciniak Henryk Paweł, 11. Pryczak Janusz, 12. Walendzik Kazimierz Wacław, 13. Żak Emilia,

na wniosek Wojewody Kujawsko-Pomorskiego

za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

14. Guźniczak Małgorzata Maria,

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

15. Chojnacka Halina Maria, 16. Cichoracka Anna, 17. Dębicka Anna, 18. Hermanowska Sabina, 19. Kamińska Halina, 20. Kanderska Maria, 21. Kasperska Jadwiga Maria, 22. Kończakowska Czesława, 23. Mroczkowska Danuta, 24. Muszyńska Barbara, 25. Płoszaj-Ziółkowska Danuta, 26. Popławska Danuta, 27. Ptak Jadwiga, 28. Sędzikowska Ewa Teresa, 29. Szymańska Barbara Jadwiga, 30. Turek Anna, 31. Wilińska Zofia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

460

Rej. 35/2006

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 3 maja 2006 r.

o nadaniu orderów

Na podstawie art. 138 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450, z 1999 r. Nr 101, poz. 1177, z 2000 r. Nr 62, poz. 718, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711) odznaczeni zostają:

za wybitne zasługi w działalności na rzecz przemian demokratycznych w Polsce:

KRZYŻEM WIELKIM
ORDERU ODRODZENIA POLSKI
pośmiertnie

1. Pienkowska Alina Barbara,

KRZYŻEM KOMANDORSKIM
Z GWIAZDĄ
ORDERU ODRODZENIA POLSKI

2. Karpik Stanisław Zdzisław, 3. Kowalska Anna Małgorzata, 4. Szczudłowski Tadeusz,

pośmiertnie

5. Bądkowski Lech,

za wybitne zasługi w działalności na rzecz niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej, za pracę społeczną w środowiskach kombatanckich:

6. Nieczuja-Ostrowski Bolesław Michał, 7. Woźniak Jerzy Stanisław,

KRZYŻEM KOMANDORSKIM
ORDERU ODRODZENIA POLSKI

za wybitne zasługi w działalności na rzecz przemian demokratycznych w Polsce:

8. Bednarz Piotr, 9. Chmielewska Maria Helena, 10. Górny Przemysław Wojciech, 11. Grabarczyk Antoni, 12. Haczewski Ireneusz Jerzy, 13. Hempel Wojciech Tadeusz, 14. Kęćik Wiesław Piotr, 15. Korolkiewicz Stanisława Józefa, 16. Krzywonos-Strycharska Henryka Krystyna, 17. Loryś Maria Eleonora, 18. Łukasiewicz Zenobia Marianna, 19. Miatkowski Maciej Józef, 20. Skwirowska Stefania Maria, 21. Stobiecki Leon Stanisław, 22. Sucheni-Grabowska Anna Katarzyna, 23. ks. Zaleski Tadeusz Bohdan,

pośmiertnie

24. Dłużniewski Jerzy,

za wybitne zasługi dla rozwoju administracji publicznej

25. Gintowt-Jankowicz Maria,

za wybitne zasługi w działalności na rzecz niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej, za pracę społeczną w środowiskach kombatanckich:

26. Bieniaszewski Antoni Stanisław, 27. Bohdanowicz Janusz, 28. Broszkowska-Piklikiewicz Wanda, 29. Cywiński Czesław Justyn, 30. Hozakowska Anna Barbara, 31. Hozakowski Bolesław Zygmunt, 32. Lacho-